

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Τριμερής, Ευρώπη και Μεσόγειος

Η τριμερής συνάντηση κορυφής Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ (Μητσοτάκης, Χριστοδουλίδης, Νετανιάχου) έχει πολλαπλό ενδιαφέρον. Πραγματοποιείται ελάχιστα μέρες πριν από την ανάληψη της προεδρίας του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κύπρο (1η Ιανουαρίου 2026) και ενώ Μεσόγειος και Ευρώπη βρίσκονται σε τρικυμία με τα όσα πολλά και σημαντικά συμβαίνουν. Μεταξύ άλλων: αν και πέρασε απαρατήρητο, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της περασμένης εβδομάδας την υλοποίηση του Συμφώνου για τη Μεσόγειο (Pact for the Mediterranean) με στόχο – όπως λέγει – «Μία Θάλασσα, Ένα Σύμφωνο, Ένα Μέλλον». Η Κύπρος, που στοχεύει σε ένταξη στο ΝΑΤΟ, ενισχύει τη σχέση της με τη Γαλλία και αιτηνομεύεται από την Ελλάδα. Και η Τουρκία «ξαναβλέπει» εντεινόμενες απόπειρες περικύκλωσής της ενώ η Ελλάδα ενισχύει αποφασιστικά το Πολεμικό Ναυτικό της (παραλαβή πρώτης Belharra).

Τούτων δοθέντων, η πραγματοποίηση της τριμερούς αποκτά ευρύτερο ενδιαφέρον ιδιαίτερα εάν μάλιστα συνδυασθεί και με τις πληροφορίες («ΤΑ ΝΕΑ», 16/12) για «προληπτικές κινήσεις» από την Ελλάδα «που μόνο το Ισραήλ έχει υλοποιήσει» και επεξεργασία «σχεδίων για ελληνο-ισραηλινή δύναμη ταχείας επέμβασης» που «θα δίνει ακόμα περισσότερο βάθος στο Ισραήλ» και «ένα ακόμη ανάχωμα στην Ελλάδα απέναντι στις τουρκικές αναθεωρητικές προκλήσεις». Ο χρονισμός/timing της τριμερούς επιτρέπει πρώτα απ' όλα μια (παρ)ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα συμπράττει στους σχεδιασμούς της Ουάσιγκτον για την περιοχή, που μεταξύ άλλων στοχεύουν στην περιθωριοποίηση της Ευρώπης. Με την ανάληψη της προεδρίας του Eurogroup η Ελλάδα ανέλαβε μεγαλύτερες ευθύνες και ρόλο στην/και για την Ευρώπη τη στιγμή ακριβώς που ο πρόεδρος Τραμπ ανοικτά κήρυξε τον πόλεμο εναντίον της. Ευθύνες για την εμπέδωση της συνοχής και ενότητας της αλλά και εμβάθυνση της ενσωμάτωσης. Η επίθεση Τραμπ (μέσω της Εθνικής Στρατηγικής Ασφάλειας) έχει δικάσει την Ευρώπη ως προς την αντίδρασή της. Η Ελλάδα μπορεί να συμβάλει στην υπέρβαση των διαφωνιών. Όπως μπορεί να λειτουργήσει και ως συντελεστής με τις ΗΠΑ στη διαδικασία διαμόρφωσης ενός νέου διατλαντικού προτύπου συνεργασίας ισότητας. Νέες ευθύνες και νέος ρόλος απαιτούν ωστόσο από την Ελλάδα να λειτουργεί απροϋπόβητα ως ασυμβίβαστη ευρωπαϊκή δύναμη.

Από την άλλη μεριά, η σχεδιαζόμενη ελληνο-ισραηλινή δύναμη ταχείας επέμβασης και η ρητορική που την εμπλαϊσιώνει («στρατηγικό βάθος» για το Ισραήλ, «ανάχωμα για την Ελλάδα») θέτει το ερώτημα εάν και κατά πόσο μια τέτοια ενέργεια – εάν τελικά υλοποιηθεί – δεν θα λειτουργήσει ενδεχομένως ως συντελεστής ελληνοτουρκικής έντασης. Καθώς η Τουρκία θα θεωρήσει σχεδόν μετά βεβαιότητας ότι επιβεβαιώνεται η άποψή της για περικύκλωσή της (από Ελλάδα, Ισραήλ) και στρατιωτικά στη Μεσόγειο και ίσως πιο πέρα (Αιγαίο – θθεν και η πρώτη αερομαχία έπεται από τρία χρόνια). Σε ποιον βαθμό όμως αυτή είναι η χρονικά «ενδεδειγμένη στρατηγική» την ώρα που η χώρα προωθεί πενταμερή διάσκεψη για τη Μεσόγειο με συμμετοχή και της Τουρκίας, δείχνοντας έτσι ότι κάθε άλλο παρά επιδιώκει την περικύκλωσή ή αποκλεισμό της από την περιοχή, ενώ ετοιμάζεται και για το Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας στην Αγκυρα τους αμέσους επόμενους μήνες;

Ο Π.Κ. Ιωακείμιδης είναι ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), πρώην πρεσβευτής - σύμβουλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του ΕΛΙΑΜΕΠ. Από τις εκδόσεις I. Σιδέρης κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του με τίτλο «Πέρα από τα Στερέοτυπα. Νέα Προσδευτική Έξω-τερική και Ευρωπαϊκή Πολιτική».